

KRISTILLISEN SAARNAN KRITEERIT

Väinö Hotti

1. RAAMATULLISUUS

Koko Raamattu

Ei riitä ”valitut palat”; tarvitaan mahdollisimman laaja PYHÄN KIRJAN tuntemus – sekä VANHAN – että UUDEN TESTAMENTIN.

SAARNAAJAN ONGELMIA

Priorisointi on välttämätön; ilman sitä ”puurot ja vellit” sekaisin. Kääntymätön julistaja ei tähän kykene.

1. Vanhurskauttaminen on numero yksi. Priorisointi tällä kohdalla on tärkeää. Ihmisellä, joka ei ole henkilökohtaisesti tätä kokenut, ei ole mitään edellytystä pitää kristillistä saarnaa!

2. Uuden elämän etiikka on automaattinen seuraus vanhurskauttamisesta. Yleisin virhe tämän päivän julistuksessa on, että pyritään kasvattamaan ”syntymättömiä”. Sehän on ”järjetöntä”! Voidaan jopa sanoa, että kyseessä on ”älyllinen itsemurha”.

Kun ihminen syntyy uudesti, hän kokonaisuudessaan muuttuu:

”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor.5:17).

(nettikuva)

LASSE MARJOKORPI

”Sen (kirjon) on sanan ja sakramenttien kautta hoidettava mikäli mahdollista kaikkia jäseniään – ei vain uskovia. Tämä tulee näkyviin esim. radiohartauksissa ja –saarnoissa. Useimmista niistä saa sen vaikutelman, että täysin epäuskoisia ja Jumalasta vieraantuneitakin koetetaan saada noudattamaan kristillistä, uuden elämän etiikkaa” (Lasse Marjokorpi, Kirjon kuoleman sairaus, s.33).

3. Parannussaarna.

(nettikuva)

MARTTI LUTHER

10.11.1483 - 18.2.1546

"Kun Herramme ja Mestarimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus jne., niin hän tahtoo, että uskovaisen koko elämä on oleva parannusta" (Luther, 1. teesi, 1517).

4. Sanoma. Tämän puute on ajallemme yleistä.

*"On tietenkin itsessään myönteistä, että kirkko reagoi yhteiskunnan muutoksiin. Mutta jos se hylkää profeetallisen kutsumuksensa ja jää vain alituisesti **tilanteen vanhurskauttajaksi**, se ei enää toimita tehtäväänsä, vaan on langennut massojen myötäjuoksijaksi ja joukkojen uskonnolliseksi pyhittäjäksi"* (Marjokorpi, emt. s.40).

(nettikuva)

PAUL NICOLAY

16.6.1777 – 28.4.1866

*"Tällainen vapaa työ oli vielä siihen aikaan kirkossamme tuntematonta ja outoa. Paroni Nicolayn apulaiset olivatkin pääasiassa vapaista kristillisistä piireistä, joita hän oli allianssikouksissa oppinut tuntemaan. Heistäkään eivät kaikki kelvanneet hänen kanssaan työhön. **'Onko hänellä SANOMA?' oli Nicolayn kysymys aina, kun hän valitsi puhujia. Ellei 'sanomaa' ollut, ei hän välittänyt mukaansa, oli sitten kysymyksessä muuten millaisella tittelillä varustettu herra tahansa**"* (Hannu Pietilä, Aatelismies tulen sytyttäjänä, s.41).

5. Suuntautuminen ”tämänpuoleisiin”. Tämä on eräs tämän ajan saarnamiehen perusongelmista:

(nettikuva)

OSMO TIILILÄ

3.3.1904 – 16.12.1972

”KIRKKO ON SITÄ VARTEN, ETTÄ TÄÄLLÄ KUOLLAAN”

”Kirkkokaan ei näytä aina muistavan, ettei se ole olemassa tehdäkseen päiväperhosten hetken lentoa mahdollisimman ruusunhohteiseksi” (Osmo Tiililä, Kuolema, s.26).

*”Ihmisten huolien ja vaikeuksien hälventäminen ei ole mitenkään erityisesti kristillinen tehtävä. Joka sellaiseen ryhtyy, tietäköön ja tiedostakoon sen, mitä saksalainen teologi **Hans Asmussen** sanoi kerran jollekin papille: ”Tämä ihminen odottaa sinulta sellaista, **millä ei ole mitään tekemistä sinun pappiskutsumuksesi kanssa.**” Epäuskoiselle ihmiselle kirkolla ei kirkkona pitäisi olla muuta annettavaa kuin **kehotus kääntymiseen ja Jumalan armon omistamiseen**” (Marjokorpi, emt. s.29).*

6. Omakohtainen usko. Tätä ei voi korvata millään!

”Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat” (Matt.15:14).

”Saarnavirka edellyttää kyllä hengellistä pappetta sikäli, että on Jumalan tahto ja järjestys, ettei vanhimpia eli piispoja valita epäuskoisista, vaan uskovista eli hengellisistä papeista” (Frans Pieper, Kristillinen dogmatiikka, s.572).

7. Lahkolaisuuden / sielullisuuden torjuminen. Oikea saarnaaja ei voi kuulua lahkolaisiin. Jokainen, joka ei kuulu EKKLESIA - SEURAKUNTAAN, on lahkolainen. Lahkolainen ei kuulu KRISTUKSEN RUUMIISEEN. Raamattu sanoo selkeästi, että LAHKOLAINEN JOUTUU KADOTUKSEEN:

”Mutta te, rakkaani, muistakaa nämä sanat, mitkä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat edeltäpäin puhuneet, sanoen teille: ”Viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan”. **Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole**” (Juuda 17-19).

”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että **ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

8. Antinomismien torjuminen. Tämä on kristillisen julistuksen eräs keskeisimmistä asioista:

”Ja hän sanoi heille: ”Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että **parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemissa**” (Luuk.24:46,47).

”**Tehkää siis parannus ja kääntykää**, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämääty, Kristuksen Jeesuksen” (Apt.3:19-20).

(nettikuva)

JOHANNES AGRICOLA
20.4.1484 – 22.9.1566

”Luther sanoi, että kukaan paaveista ei ole häntä kiusannut niin paljon kuin Agricola (Johannes). Agricola väitti, että katumusta ei synnytä laki, vaan evankeliumi, joten kristillisessä kirkossa ei sovi lainkaan saarnata lakia. Kymmenen käskyä kuuluu raastupaan eikä saarnastuoliin. Kaikki ne, jotka ovat tekemisissä Mooseksen kanssa, menevät varmasti perkeleen huomaan. Hirteen Mooseksineen!” (Tunnustuskirjat, s.53.

9. Sakramentalismista luopuminen. *Ex opere operato* - oppi on Rooman kirkon epäraamatullista perintöä; siitä on ehdottomasti luovuttava!

Tämä oppi ei ole kristillistä, vaan liittyy pakanalliseen ”taikuuteen”. Noita Simonia ei pelkkä rituaali muuttanut miksikään:

”Ja Simon itsekin uskoi, ja **kasteen saatuansa hän pysytteli Filippuksen seurassa ...Sillä minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä.**” (Apt.8:13,23).

Lapsikaste ei sinänsä ole väärä, mutta opetus, että siinä tapahtuu uudestisyntyminen (*ex opere operato*), on **katollista harhaa!**

”Tämä valhe kasteessa tapahtuvasta uudestisyntymisestä on vaarallisimpia valheita kaikkien hengellisten valheiden joukossa, sillä se on suurin omantunnon herätyksen este ja vahvin väärän rauhan tuki...Saatanallisempaa valhetta ei enää yksikään ihminen voi keksiä” (Urho Muroma).

(nettikuva)

URHO MUROMA

10.5.1890 -25.6.1966

2. RATIONAALISUUS / OPILLISUUS

Sentimentalisuus todellinen uhka. Tämä on nimenomaan NAISTEN ongelma. Katsotaan, että oppi ja elämä ovat toistensa vastakohtia: *”Kirjain kuolettaa, henki tekee eläväksi!”*. Tähän liittyy läheisesti SOSIAALINEN EVANKELIUMI.

”Miksi ette jo itsestänne päätä, mikä oikeata on?” (Luuk.12:57).

On terveellistä lukea Raamattua siten, että etsii paikkoja, joissa viitataan ”maalaisjärkeen”. **Ja niitä on tosiaan paljon!**

HURMAHENKISYYS on kaikkina aikoina ollut kirkon vaara – aina apostolien ja Lutherin ajoista lähtien!

”Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä vaan voiman, rakkauden ja **terveen ymmärryksen hengen**” (2. Tim.1:7; Raamattu kansalle kään.).

Kun ihminen tulee uskoon, hän saa UUDEN YMMÄRRYKSEN. Tähän perustuu myös UUDEN ELÄMÄN ETIIKKA!

”Niin, me olimme silloin vajonneina niin kauhistavaan pimeään, ettemme kyenneet mitään asiaa oikein arvostelemaan. Mutta nyt, kun evankeliumin valo välkehtii, alistamme kaikki elämäntutsumukset maailmassa varman ja erehtymättömän arvostelumme alaisiksi” (Luther, Gal.kirj. sel., s.259).

3. OMANTUNNONMUKAISUUS

”Miehet, veljet, minä olen kaikessa hyvällä omallatunnolla vaeltanut Jumalan edessä tähän päivään asti” (Apt.23:1).

On sanottu, että OMATUNTO on tänään suurin marttyyri!

”Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi” (Jaak.4:17).

*”Luther oli taistelijanakin ennen kaikkea omantunnon ihminen. Omatunto johti hänet taistelijan tielle, ja omatunto oli hänen vartijansa siinä jokapäiväisessä sodassa, miksi hänen elämänsä muodostui. Yrjö Alanen sanookin kuvaavasti, että **omatunto on ollut inhimillisesti katsoen Lutherin kohtalona**. Katseltaessa hänen vaelluksensa viittamerkkejä havaitaan, että omatunto johti hänet tielle, missä hänestä tuli uskonpuhdistaja. Omantunnon velvoittamana hän naulasi teesinsä Wittenbergin linnankirkon oveen. Omatunto kielsi häntä peruuttamasta piirtoakaan totuudesta, mikä hänelle oli kirkastunut. Omatunto oli hänen tukensa Wormsin valtiopäivillä. Omatunto teki hänestä profeetan. Hän oli alusta loppuun asti omantunnon taistelija. Hyvä omatunto oli hänelle samaa kuin usko Kristukseen. Paha omatunto oli sen sijaan hänelle pelottava vihollinen. Hän on itse sanonut: *’Ei ole muuta niin suurta surun ja murheen syytä kuin syyllinen omatunto, joka on vaivattuna ja hädissään. – Ei mikään tuota sellaista tuskaa ja murhetta kuin paha omatunto”* (Kares, Luther, ss.167,168).*